

Fordelingen skal tages Hensyn ikke blot til Weilængden, men ogsaa til det mer eller mindre Byrdefulde ved de forskjellige Strækningers Ryddeligholdelse, har Udvalget anset det rettest her at indføre en udtrykkelig Bestemmelse derom.

Egledes har Udvalget tilføiet en Bemærkning for Amtsrådet til, saafremt Snekastningsbyrden for enkelte Kommuner maatte blive for stor, at tilstaa saadanne Kommuner et Tilskud af Amtsreparationsskatten, idet man har ment, at en saadan Det vilde kunne lette Fordelingen af Arbejdskræfterne (Nr. 14.)

Til § 12.

De i denne Paragrafs 1ste Stykke opstillede Regler om, at Enhver, der tilsiges med Aftens Bærsel, skal indfinde sig ved Mødestedet ved Solens Opgang, og, hvis det fordres, blive tilstede til Solens Nedgang, finder Udvalget mindre heldige, dels fordi det for Mange vil være umuligt at indfinde sig paa Mødestedet ved Solens Opgang, naar ikke de Arbejder, der nødvendigen skulle udføres, forinden den Paagjældende forlader Hjemmet, skulle forsvømmes, dels fordi Arbejdstidens Længde bliver aldeles ubestemt efter Aarstiden, og det i hvert Fald vil være mindre rigtigt, at Arbejdet nødvendigvis skal opføre ved Solnedgang paa den Tid af Aaret da denne indtræffer Kl. 3—4, medens det derimod paa den anden Side vil være rigtigt at fastsætte en Grænse for Arbejdstiden. Udvalget foreslaar derfor, at Paragrafens første Stykke udgaar (Nr. 19), og at der tilføies en Bestemmelse om, at Arbejdstiden ingen finde maa udstrækkes over 8 Timer, deri indbefattet en Hviletid af 1 Time (Nr. 20).

Til § 16.

Den Omstændighed, at der staar Vand paa Beten, og navnlig at Snevandet ved indtrædende Tøbrud ikke har tilstrækkeligt Afløb, har mindre væsentlig Betydning for Færdigheden, hvorimod Vandets Afledning er af særlig Bigtighed med Hensyn til Betens Bedligholdelse. De Arbejder, som i den Anledning maa foretages paa Landeveien, synes derfor nærmest at maatte paahvile Amtets Veivæsen, der formentlig ogsaa nu faktisk lader dem ud-

føre, og da der til dem udfordres et stadigt Tilfyn, ville de ogsaa bedst kunne foretages af Veimændene, der, saalænge Landeveiene ere belagte med Sne, ere fritagne for andet Arbejde paa disse. Dette er Grunden til den af Udvalget foreslaaede Tilføining til denne Paragraf (Nr. 24).

Til § 19.

I Overensstemmelse med den gennem Lovforslaget gaaende Tanke, at Snekastningen bør være et egentligt kommunalt Anliggende, anser Udvalget det rettest, at det umiddelbare Tilfyn med Snekastningen paa de offentlige Biveie og Gangstier paahviler Sognerådet, selvfølgelig under det Offentliges Kontrol, og man har derfor foreslaaet en noget forandret Affattelse af Paragrafen (Nr. 26).

Til § 23.

Som allerede ovenfor bemærket, tror Udvalget, i Samklang med at Husmænd og Indsiddere fremtidig fritages for Pligtarbejde, at burde foreslaa en videre gaaende Affkæffelse af det i denne Paragraf nævnte Naturalarbejde. Den nyere Lovgivning har, hvad ogsaa er fremhævet i Bemærkningerne til nærværende Afsnit af Lovforslaget (P. 16), gjentagne Gange udtalt sig for det Unødvendige i Naturalarbejds fuldstændige Affkæffelse, og Udvalget kan ikke dele de Betænkneligheder, der herimod ere anførte. Ganske vist kan der gives Tilfælde, hvor det kan indtræffe, at man kun med uforholdsmæssig Beføstning kan skaffe den til et Arbejdes Udførelse fornødne Arbejdskraft tilveie, og hvor man altsaa ikke maa bortskære Netten til at fordrø et saadant Arbejde udført in natura; men disse Tilfælde ere ikke mange, og de kunne letteltigen betegnes, idet de kun angaa saadanne Ydelsler, der paa Grund af Forholdets Natur maa kunne fordres udførte uden Ophold, og hvor man altsaa mangler Tid til, at give Konkurrenzen Leilighed til at virke; og vil man gaa ind paa nærmere at undersøge, hvilke de Ydelsler da ere, som der i saa Henseende kunne være Tale om, vil det vise sig, at det kun bliver saadanne Kjærfler, hvis Udførelse ikke tilstrækkelig kan forudses, og som